

ੴ

ಆನಂದ್ ಸಾಹಿಬ್

ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ
ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಆನಂದ್ ಸಾಹಿಬ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	28
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	33
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	35
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	37
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	41
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	43

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲ 3 ਅਨੰਦੁ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲ ੨ ਅਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਯੋਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਯੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਨਨਕ ਤਾਯੀ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਨਾਨਕ ਕੰਡੁਕੰਡਿਦ੍ਗੁਰਿੰਦ ਨਨਕ ਮਨਸਿਨਲੀ
ਸੰਤੋਖਵਿਦੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਾਜੁ ਸੇਤੀ ਮਨੀ ਵਜੀਯ ਵਾਧਾਈਯ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੀਨ ਮਿਲਨਦੋਂਦਿਗੇ ਨਨਕਲੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗਿਦੇ,
ਭਦਰਿੰਦ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਸੰਤੋਖਵੁ ਊਂਟਾਗੁਤਦੇ

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

ਰਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਪਰੀਯੁ ਸਬਦੁ ਗਾਵਣੁ ਆਈਯਾ ॥

ਰਾਗ, ਯਕ੍ਸ਼ਿਣੀਯਰੰਤਕ ਅਮੂਲ੍ਯ ਰਤਨੁਗਲੁ ਤਮ੍ਯ ਕੁਟੁੰਬਦੋਂਦਿਗੇ
ਪਦਗਲਨੁ ਹਾਡਲੁ ਬੰਦੰਤੁ ਤੋਰੁਤਦੇ

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨੀ ਜਿਨੀ ਵਸਾਈਯਾ ॥

ਦੇਵਰਨੁ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਨੇਲੀਗੋਲੀਸਿਦਵਰਲੀ, ਅਤਨਨੁ ਹਾਡੀ ਹੋਗਲੁਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥1॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਕੰਡੁ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਅਨੰਦ ਊਂਟਾਯੀਤੁ ਏਨੁਤਾਰੇ ਨਾਨਕੁ.
1॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਏ ਮਨੁ ਮੇਰੀਯਾ ਤੂ ਸਦਾ ਰਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਓ ਨਨਕ ਮਨਸੇ, ਯਾਵਾਗਲੂ ਦੇਵਰਲੀ, ਮਗਨਾਗਿਰੁ

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਹਰਿ ਨਾਲੀ ਰਹੁ ਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਓ ਮਨਸ਼ੇ, ਨੀਨੁ ਦੇਵਰਲੀ ਮਗ਼ਨਾਗਿ ਊਲੀਦਰੇ, ਅਵਰੁ ਨਿਮ੍ਹੁ ਏਲਾ
ਦੁਖਗਲਨੁ ਮਰਸਿਬਿਡੁਤਾਰੇ

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

ਅਵਰੁ ਨਿਮ੍ਹਨੁ ਬੰਬਲੀਸੁਪੁਦਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਨਿਮ੍ਹੁ ਏਲਾ
ਕਾਰਜਗਲਨੁ ਪੁਰਨਗੋਲੀਸੁਤਾਰੇ

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਸਭ ਨ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਏਲਵਨੁ ਪੁਰੋਸਲੁ ਸਮਰਥਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਏਕੇ ਮਰੇਯੁਤੀਰੁਵੇ?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਹੇਲੁਤਾਰੇ, ਓ ਨਨੁ ਮਨਸ਼ੇ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰਲੀ ਨੰਬਿਕੇ ਭਡੁ. 2॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁਵੇ, ਨਿਮ੍ਹੁ ਮਨੇਯਲੀ ਏਨੇਨਿਲੁ?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥

ਘਰਿ ਤਾ ਤੇਰੇ ਪੁਭੁ ਕੀਧੁ ਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਪਾਵਏ ॥

ਨਿਮ੍ਹੁ ਮਨੇਯਲੀ ਨੀਵੁ ਏਲਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦੀਰਿ ਆਦਰੇ ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ
ਨੀਡੁਤੀਰੋ ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਦਨੁ ਸ਼ੀਕਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

ਯਾਰੁ ਸਦਾ ਨਿਨੁਨੁ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲੁਤਾਰੋ ਅਵਰੁ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਨਿਮ੍ਹੁ ਹੇਸਰੁ
ਨੇਲੇਸਿਰੁਤੁਦੇ

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਨਾਮੁ ਜਿਨੁ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਯਾਰ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਹੇਸਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦੇਯੋ ਅਵਰੁ ਹੁਦਯਦਲੀ ਅਨੰਤ ਪਦਗਲੇ
ਵਾਦ੍ਯਗਲੁ ਆਡੁਤੁਲੇ ਭਰੁਤੁਵੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਚੜ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਯਾ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਏਤਾਰੇ, ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਪ੍ਰਭੂਵੇ, ਨਿਮ੍ਰ ਮਨੇਯਲੀ, ਭਲ੍ਹਦਿਰੁਵਦੁ
ਏਨਾਦਰੁ ਭਦੇਯੇ? 3 ॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵਰ ਨਿਜਵਾਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੈ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ਏਲਾ ਰੀਤਿਯ ਹੋਸਿਵਨ੍ਹੁ ਹੋਗੇਲਾਡਿਸਿਦ ਏਵਰ ਨਿਜਵਾਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ
ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

ਚਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਮਨਿ ਆਇ ਵਾਸਿਯਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

ਨਨ੍ਹ ਭੁਖਾਧਰੁਗਲਨ੍ਹੁ ਪੁਰੋਸਿਦ ਹੋਸਰੁ ਨਨ੍ਹ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਸਾਂਤਿ ਮਤ੍ਰੁ
ਸੰਤੋਏਪਦਿੰਦ ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਚਹਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਭਾਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਡਿ ਧਰਹੁ ਪੀਤਰੋ ॥

ਚੇ ਹਿਰਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਨਨਗੇ ਨੀਡਿਦ ਗੁਰੁਵੀਗਾਗਿ ਨਾਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਭਾਗੁ
ਮਾਡੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੈ ॥

ਚਹਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਭਾਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਡਿ ਧਰਹੁ ਪੀਤਰੋ ॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਏਤਾਰੇ, ਓ ਸੰਤਰੇ, ਏਛੁਰਿਕੇਯਿੰਦ ਆਲਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਏਭ
ਪਦਵਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸਿ

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥੪॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥੪॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਿਜਵਾਦ ਨਾਮਵੁ ਨਨ੍ਹ ਜੀਵਨਦ ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ.4 ॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥

ਓ ਏਦ੍ਰਿਸ਼ੁਦ ਹੁਦਯ ਰੂਪਿ ਮਨੇਯਲੀ, ਪਖਾਵਾਜੁ ਗੇਛੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸੰਭੁ ਸੰਭੁ
ਏਨੰਤ ਪਦਗਲੰਤੇ ਏਦੁ ਵਿਧਦ ਸੰਭੁਗੇਓਂਦਿਗੇ

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਸ਼ਕਤਿਯਨੁ ਭਟੁਕੈ ਭੋਲਿ ਰਹਿ ਅਧਿਕਾਰਿ ॥
ਮਨੁ ਭੋਲਿ, ਭਉ ਪਦਗਲੁ ਰਿੰਗਣਿਸੁਤਵ

ਪੰਚ ਦੂਤੁ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਪੰਚ ਦੂਤੁ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਭਉ ਕਾਮੁ ਦੇਵਤਗਲੁ ਨਿਗ੍ਰਹਿਸਿ, ਨੀਵੁ ਭਯਾਨਕਕਾਲਵਨੁ ਸਹ
ਕੋਂਦਿਦ੍ਰਿਸਿ

ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

ਮੋਦਲਿਨਿੰਦਲੁ ਯਾਰੁ ਹਥਿਬਰਹਵਨੁ ਹੀਰੇ ਬਰੇਯਲਾਗਿਦੇਯੋ ॥
ਜੀਵਿਗਲਿ ਮਾਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰੁ ਹੋਸਰਿਨਲਿ, ਹੋਸਰਿਡਲਾਗਿ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

ਅਨਹਦੁ ਏਭੁ ਪਦਵੁ ਹੁੰਦੁ ਧਰਿ ਮੋਲਗਿਦਾਗ, ਅਲਿ ਸੰਤੋਖਵੁ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤੁ ਦੇਵਰੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 5 ॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਦੇਵਰਲਿ, ਨਿਜਵਾਦ ਭਕਤਿ ਭਲੁਦਿਦ੍ਰਿਸਿ ਓ ਦੇਵਰੁ ਨਿਸ਼੍ਚਯੋਜਕਵਾਗਿ

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ਨਿਜਵਾਦ ਭਕਤਿਯਿਲੁਦੇ ਬਡ ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਬਹੁਦੁ?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਓ ਬਨਵਾਰੀ, ਨਿਮ੍ਰਣੁ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੁ ਸਮਰਥਰਲੁ, ਦਯਵਿਭੁ
ਨਨੁਨੁ ਆਰੋਪਦਿਸਿ

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੁ, ਬੇਰੇ ਜਾਗਵਿਲੁ, ਸੁਰਣੇਯਲਿ, ਤੋਡਗਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰੁ ਸੁਧਾਰਿਸਬਹੁਦੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥

ਓ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦੈਹਵੁ ਦੈਵਰਿਗੇ ਭਖਿਯੀਲੁਦੈ ਏਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯੁ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਹੈਯੁਤਾਰੈ? 6॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ਏਲ੍ਲਰੁ ਸੰਤੁਐਸ਼ਦ ਬਗੈ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਰੈ ਆਦਰੈ ਨਿਜਵਾਦ ਸੰਤੁਐਸ਼ਵਨੁ
ਗੁਰੁਗਲਿੰਦ ਕਲਿਤਿਦ੍ਧਾਰੈ

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਤਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਸੇਵਕਰਿਗੇ ਯਾਵਾਗਲੁ ਦਯੈ ਤੁਐਰੁਵ ਗੁਰੁਵਿਨਿੰਦ ਨਿਜਵਾਦ
ਸੰਤੁਐਸ਼ਵਨੁ ਕਲਿਤਿਦ੍ਧਾਰੈ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ਕਾਡਿਗੇਯਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨੁ ਕ੍ਰਿਪੇਯਿੰਦ ਪਾਪਗਲ੍ਲਵਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡਿ ਕਣ੍ਠਿਗੈ
ਜ਼ਾਨਵੰਬ ਕਾਡਿਗੇਯਨੁ ਹਝੁਤ੍ਧਾਰੈ

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਅੰਤੁਕਰਨੁਦ ਬਾਧਵ੍ਯਵਨੁ ਕਲ੍ਲਿਦੁਕੁਠਵਰੁ, ਨਿਜਵਾਦ ਦੈਵਰੁ ਤਮ੍ਮੁ
ਵਚਨਗਲ੍ਲ ਮੂਲਕ ਅਵਰੁ ਜੀਵਨਵਨੁ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਸਿਦ੍ਧਾਰੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥

ਨਾਨਕੁ ਹੈਯੁਵੁਦੈਨੰਦਰੈ ਐਦੈ ਨਿਜਵਾਦ ਆਨੰਦੁ, ਨਾਵੁ ਗੁਰੁਵਿਨਿੰਦ
ਜ਼ਾਨਵਨੁ ਪਡੈਦਿਰੁਵ ਆਨੰਦੁ. 7॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁ ਏਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁ ਏਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਓ ਬਾਬਾ, ਨੀਵੁ ਯਾਰਿਗੈ ਕੁਠੁਤ੍ਰਿਰੁਐ ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤ੍ਧਾਰੈ

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਏਹਿ ਜਿਸੁ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਏਹਿ ਜਿਸੁ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ਨੀਵਾਗਿ ਅਦਨੁ ਯਾਰਿਗੈ ਨੀਡੁਤ੍ਰਿਰੁਐ ਅਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਦਨੁ ਪਡੈਯੁਤ੍ਧਾਰੈ,
ਬੈਰੈ ਯਾਵੁਦੈ ਬਡਵਰੁ ਏਨੁ ਏਨੁ ਮਾਡਲੁ

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ಇಕ್ ಭರಮಿ ಭೂಲೈ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਡਿਸਿ ಇਕ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ಯಾರೋ ਗೊಂದਲਦਲੀ, ಕಳೆದು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲೆਦಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ,
ಆದರೆ ಇನ್ಯಾರೋ ನಾಮದ ಸಂಗದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಜೀਵਨವನ್ನು ಸਫਲಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

ಗುਰ ਪರ್ಸಾದಿ ಮನು ಭಯਿਤ ਨಿರ್ಮਲು ਜಿನਾ ಭಾਣਾ ಭಾವವ ॥
ದೇਵರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದವರ ಮನಸ್ಸು, ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥

ಕಹೈ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ದೇਹਿ ਪਿਆਰੇ ಸೋಯಿ ಜನು ಪಾವਵ ॥੮॥
ಪ੍ਰೀತಿಯ ಭಗವಂತ ಯಾರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು
ਨਾਨਕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 8॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ಆਵಹು ಸಂತ ਪਿਆਰਿಹೋ ಅಕਥ ਕੀ ਕਰಹ ਕਹਾਣੀ ॥
ಓ ಪ್ರಿಯ ಸಂತರೇ, ನಾವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ದೇವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳೋಣ

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

ಕਰಹ ಕਹਾਣੀ ಅಕਥ ಕೇਰੀ ಕಿತು ದುವಾರೈ ಪೈಯಿವ ॥
ವಿವರಿಸಲಾಗದ ದೇವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳೋಣ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಯಾವ
ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸೋಣ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥

ತನು ಮನು ಧನು ಸಭು ಸವುಪಿ ಗುರು ಕೌ ಹುಕ್ಕಿ ಮನ್ನಿಖಯ್ ಪಾಯಿಖಯ್ ॥
ಗುರುವಿಗೆ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಆದೇಶವನ್ನು
ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨಿਹੁ ਗੁਰੁ ಕੇਰਾ ਗಾವਹੁ ಸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ಹುಕಮು ಮಂನಿಹು ಗುರು ಕೇರಾ ಗಾವಹು ಸಚಿ ಬಾಣੀ ॥
ಗುರುಗಳ ಆದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿಜವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಸುಣಹು ಸಂತಹು ಕಥಿಹು ಅಕਥ ಕಹಾಣੀ ॥੯॥
ನಾನಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ಸಂತರೇ, ದೇವರ ವರ್ಣನಾತಿತ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. 6॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਚਿਨ੍ਹੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਚੰਚਲ ਮਨਸੁ, ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੈਂਦਿ ਯਾਰੋ ਦੈਵਰਨੁ ਪਛੇਦਿਲੁ

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਚਿਨ੍ਹੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥

ਨਨੁ ਮਨਸੈ, ਨਨੁ ਮਾਤਨੁ ਏਕੁਰਿਕੈਂਦਿ ਆਲਿਸੁ, ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੈਂਦਿ ਯਾਰੋ ਦੈਵਰਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਦਿਲੁ

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥

ਭ੍ਰਮੈਯੰਬ ਮੋਹਿਕੈਂਦਿ ਮੁਲਿਕੈਂਦਿ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਯੰਬ ਭਾਇਕੈਂਦਿ ਆਪਰਮਾਤ੍ਮਰੇ ਏ ਮੋਹਿਕੈਂਦਿ ਮਾਇਆਯੰਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੈਂਦਿ

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਨਾਮੁਦ ਮਧੁਰ ਚਲੁਵਨੁ ਕੋਠੁ ਆਪਰਿਕੈਂਦਿ ਨਨੁਨੈ ਨਾਨੁ ਬਲਿਕੋਂਡੁਤ੍ਰੈਨੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਚਿਨ੍ਹੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ 10 ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈਤ੍ਰੈ, ਓ ਚੰਚਲ ਮਨਸੁ, ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੈਂਦਿ ਯਾਰੋ ਦੈਵਰਨੁ ਪਛੇਦਿਲੁ. 10 ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਓ ਮਨਸੈ, ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੈ ਧ੍ਰਾਨਿਸੁ

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਨੀਨੁ ਨੋਕੁਵ ਏ ਕੁਟੰਬੁ ਨਿਮੋਂਦਿਕੈਂਦਿ ਹੋਗੁਵਦਿਲੁ

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਨੀਨੁ ਜੋਤਿ ਹੋਗਦ ਸੰਸਾਰਦ ਚਿੰਤਿ ਯਾਕੈ?

ਐਸਾ ਕੰਮ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

ਭਸਾ ਕਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਚਿਝੈ, ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
ਕੋਨੇਗੇ ਪਛੋਤਾਈਐ ਪਛੋਤਾਈਐ ਕਲਸਵਨੈ ਮਾਡਬਾਰਦੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
ਨੀਵੁ ਸਦੁਗੁਰੁਵਿਨ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਕੇਲੁਤੀਰਿ ਮਤੁ ਇਦੁ ਨਿਮੋਂਦਿਗੇ
ਉਲੀਯੁਤੁਦੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥
ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੈ, ਓ ਆਤਮਿਯ ਮਨਸੈ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਓ ਦੁਰਗਮ, ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਰੈ, ਯਾਰੁ ਨਿਮ੍ਹ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਿਲੁ

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥
ਯਾਰੁ ਨਿਮ੍ਹ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਲੁ, ਨੀਵੈ ਤੀਰਿਦਿਰੁਤੀਰਿ

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥
ਓ ਜੀਵਿਗਲੋਲੁ ਨਿਮ੍ਹ ਨਾਟਕ, ਓ ਸੰਦਰਬਦਲੀ ਏਨੁ ਹੋਲੁਬਹੁਦੁ?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਓ ਜਗਤੁਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸਿਦਵਰਾਦ ਨੀਵੁ ਏਲੁਵਨੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤੀਰੁਵੀਰਿ ਮਤੁ
ਨੋਡੁਤੀਰੁਵੀਰਿ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
ਓ ਦੇਵਰੈ, ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸਮੀਪਿਸਲਾਗਦਵਰੁ, ਮੁ ਅੰਤ੍ਯਵਨੁ
ਯਾਰੁ ਕੰਡੁਕੋਂਡਿਲੁ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੈ. 12 ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
ਦੇਵਤੇਗਲੁ, ਮਾਨਵਰੁ ਮਤੁ ਮੁਸਿਮੁਨੀਗਲੁ ਸਹੁ ਹੁਡੁਕੁਵ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੁ

ನಾನು ಗುರುಗಳಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ಗੁರಿ ಕ್ಷಿਪಾ ಕੀನಿ ಸਚಾ ਮನಿ ਵಸಾਇਆ ॥

ಪಾಯಿಆ ಅಮೃತ್ ಗುರು ಕೃಪಾ ಕೀನಿ ಸಚಾ ಮನಿ ವಸಾಯಿಯಾ ||

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಅಮೃತವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ

ਜੀਅ ਜੰਤ ಸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

ಜಿಯಾ ಜಂತ್ ಸಭಿ ತುಧು ಉಪಾಯೆ ಇಕಿ ವೇಖಿ ಪರ್ಸಣಿ ಆಯಿಯಾ ||

ಓ ದೇವರೇ, ನೀವು ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವಿರಿ ಆದರೆ ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪಾದಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಪರೂಪದವನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕಾರੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ಲಬು ಲೋಭು ಅಹಂಕಾರು ಚೂಕ ಸದ್ಗುರು ಭಲಾ ಭಾಯಿಯಾ ||

ಅವರ ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ಅಹಂ ದೂರವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಜಿಸ್ ನೋ ಆಪಿ ತುಠಾ ತಿನಿ ಅಮೃತು ಗುರು ತೆ ಪಾಯಿಯಾ || ೧೩ ||

ನಾನಕ ಹೇಳುವಂತೆ ದೇವರು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಗುರುಗಳಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. 13 ||

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ಭಗತಾ ಕಿ ಚಾಲ್ ನಿರಾಲಿ ||

ಭಕ್ತರ ಜೀವನ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಜನರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

ಚಾಲಾ ನಿರಾಲಿ ಭಾಗತಾಹ್ ಕೇರಿ ಬಿಖಂ ಮಾರಗಿ ಚಲಣಾ ||

ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತರ ಜೀವನ ನಡತೆ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

ಲಬು ಲೋಭು ಅಹಂಕಾರು ತಜಿ ತ್ರಿಸನ ಬಹುತು ನಾಹಿ ಬೋಲಣಾ ||

ಅವರು ತಮ್ಮ ದುರಾಸೆ, ದುರಾಸೆ, ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਭਨੀਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਕਤੀਯੁ ਅਭਿਗਿੰਤੁ ਹਰਿਤਵਾਦ, ਕੁਦਲੀਗਿੰਤਲੁ ਚਿਕਦਾਦੁ ਚਾ ਦਾਰੀਯਲੀ
ਅਵਰੁ ਹੋਗੇਗਭੇਕੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤੁਰੰਦਵਰੁ ਆਸੇ-ਆਕਾਂਕ੍ਸ਼ੇਗੁ ਦੇਵਰਲੀ
ਬੇਰੇਤੁ ਹੋਗੇਗਿਵੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥

ਭਕਤੁ ਜੀਵਨ ਨਡਤੇ ਯੁਗਯੁਗਗਲੀਂਦਲੁ ਜਗਤੀਨ ਜਨਰਿੰਦੁ ਭਿੰਨਵਾਗਿਦੇ
ਓਂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ. 14 ॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਚਲਿਸੁਵੰਤੁ ਨਾਵੁ ਚਲਿਸੁਤ੍ਰੇਵੇ. ਨਿੰਮੁ ਗੁਣਗਲੁ ਨਨਗੇ
ਗੋਤ੍ਰਿਲੁ

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥

ਨੀਵੁ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਸਿਦੰਤੁ, ਨੀਵੁ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਸਿਦੁ ਹਾਦੀਯਲੀ ਨਾਵੁ ਸਾਗੁਤ੍ਰੇਵੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਨਿੰਮੁ ਕ੍ਰਪੇਯੀਂਦੁ, ਨੀਵੁ ਯਾਰੁ ਹੇਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਘੁਤ੍ਰਿਰੋਗੇ ਅਵਰੁ
ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਿੰਮੁਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਰਿਰੁਤਾਰੇ

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ ਨਿੰਮੁ ਕਥੇਯਨੁ ਹੋਲੁਤ੍ਰਿਰੋਗੇ ਅਵਰੁ ਗੁਰੁਵੀਨ ਬਾਗਿਲੀ
ਸੰਤੁਲੇਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ, ਓ ਨਿਜਵਾਦੁ ਗੁਰੁਵੇ, ਅਵਰੁ ਤਮੁਗੇ ਬੇਕਾਦੰਤੁ
ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਨਿੰਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤਾਰੇ. 15 ॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ਓ ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਪਦਵੇ ਦੇਵਰ ਸੁਤੀਯਾਗਿਦੇ

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਗਲੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਪਦਗਲਨੁ ਹਾਡਿ ਹੋਗਲੀਦ੍ਹਾਰੇ

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥

ਭਗਤਿ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਯਾਰ ਹਠਬਰਹਦਲੀ ਬਰਦਿਦੇਯੋ ਆਵਰ ਮਨਦਲੀ
ਮਾਤ੍ਰ ਨੇਲੇਯੁਰਿਦੇ

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਭਗਤਿ ਘਨੇਰੇ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਕੰਠਵਰੁ ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ ਭਗਤੁਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਬਹਲਘੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤੁਰੇ ਆਦਰੇ
ਅਵਰ ਮਾਤੁਕਤੈਯਿੰਦ ਯਾਰੁ ਏਨਨੁ ਸਾਧਿਸਲੀਲੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁ ਪਦਵਨੇ ਵੈਭਵੀਕਰਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤੁਰੇ. 16 ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥

ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਭੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤੁਰੇ

ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥

ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖੀਯਾਦ ਮਤ੍ਰੁ ਧ੍ਯਾਨ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰ ਧ੍ਯਾਨਦਿੰਦ
ਭੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤੁਰੇ

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਥਾਈਆ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਥਾਈਆ ॥

ਅਵਰੋਂਦਿਗੇ ਸਹਵਾਸ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰਰਾਗਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਜਪਿਸੁਤਾ ਕੀਵੀਯਿੰਦ ਕੇਲੁਵਵਰੁ
ਭੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤੁਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਦਨੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਭਟੁਕੋਂਡਵਰੁ ਭੁਦ੍ਹਰਾਗੁਤੁਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಸೆ ಪವಿਤು ಜಿನੀ ಗುರ್ಮುಖಿ ಹರಿ ಹರಿ ಧಿಯಾಇಯಾ ||੧੭||
ಗುರುಮುಖಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದವರು ಪರಿಶುದ್ಧರಾದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ
ನಾನಕ್. 17 ||

ਕਰਮੀ ಸಗਜੁ ਨ ಓਪಜೈ ਵਿਣੁ ಸಗಜੈ ಸಹಸಾ ನ ਜಾਇ ॥

ಕರ್ಮಿ ಸಹಜು ನ ಉಪಜೈ ವಿಣು ಸಹಜೈ ಸಹಸಾ ನ ಜಾಯಿ ||
ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವು
ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಗಳು
ದೂರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਨਹ ಜಾਇ ಸಹಸಾ ਕਿತೆ ಸੰಜಮಿ ರਹೆ ಕರಮ ಕಮಾਏ ॥

ನಹ್ ಜಾಯ್ ಸಹಸಾ ಕಿತ್ಯೆ ಸಂಜಮಿ ರಹೆ ಕರಮ್ ಕಮಾಯೆ ||
ಈ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜನರು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುಸ್ತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਸਹಸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿತು ಸੰಜਮಿ ಪੋತಾ ਜಾਏ ॥

ಸಹಸೈ ಜೀವು ಮಲೀಣು ಹೈ ಕಿತು ಸಂಜಮಿ ಧೋತಾ ಜಾಯೆ ||
ಈ ಅಂತರಾತ್ಮವು ಸಂದೇಹ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಳಂಕಿತವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ
ವಿಧಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಬಹುದು?

ਮੰਨು ಪੋਵਹੁ ಸਬਦਿ ਲಾಗਹੁ ਹਰਿ ಸಿਉ ರਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ಮನು ಧೋವದು ಸಬದಿ ಲಾಗಹು ಹರಿ ಸಿವು ರಹಹು ಚಿಟು ಲಾಯಿ ||
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು, ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೇಲೆ
ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ಸಗਜੁ ಓਪಜೈ ਇਹੁ ಸಹಸಾ ਇವ ਜಾਇ ॥੧੮॥

ಕಹೈ ನಾನಕ್ ಗುರ್ ಪರ್ಸಾದಿ ಸಹಜು ಉಪಜೈ ಇಹು ಸಹಸಾ ಇವ್ ಜಾಯಿ || 18 ||
ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಂತೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನಕ್
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 18 ||

ਜੀਅਹੁ ಮੈಲೆ ಬಾಹರಹು ನಿರಮਲ ॥

ಜೀಅಹು ಮೈಲೆ ಬಾಹರಹು ನಿರ್ಮಲ್ ||
ಯಾರೋ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳಕರಾಗಿದ್ದು ಆದರೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಶುದ್ಧರಾಗಿ
ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥

ಬಹುರಹು ನಿರ್ಮಲ್ ಜೀਅಹು ತ ಮೈಲೇ ತಿನಿ ಜನಮು ಜುಎಯ್ ಹರಿಯಾ ||
ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧನೆಂದು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳಕು
ಇರುವವನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ಎಹ್ ತಿಸ್ನಾ ವಡಾ ರೋಗು ಲಗಾ ಮರಣು ಮನಹು ವಿಸಾರಿಯಾ ||
ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಈ ಮಹಾ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಆತ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
ಸಾವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾನೆ

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ನಾಮੁ ਉਤಮੁ ಸੋ ಸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ವೇದಾ ಮಹಿ ನಾಮು ಉತಮು ಸೋ ಸುಣಹಿ ನಾಹಿ ಫಿರಾಹಿ ಜಿವು ಬೆತಾಲಿಯಾ ||
ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಈ ಜನರು ಅದನ್ನು
ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರೇತಗಳಂತೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ಕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಜಿನ್ ಸಚು ತಜಿಯಾ ಕೂಡೆ ಲಾಗೆ ತಿನಿ ಜನಮು ಜುಎಯ್ ಹರಿಯಾ
||19||
ಸತ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಸುಳ್ಳಿನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡವರು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 19||

ਜੀਅਹੁ ਨਿರਮਲ ਬಾಹਰಹು ਨਿರಮਲ ॥

ಜೀಯಹು ನಿರ್ಮಲ್ ಬಾಹ್ರಹು ನಿರ್ಮಲ್ ||
ಕೆಲವರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿಯೂ
ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ਬਾಹਰಹੁ ਤ ਨಿರಮਲ ਜੀਅਹੁ ਨಿರಮਲ ಸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕರಣੀ ಕಮಾಣੀ ॥

ಬಾಹುರಹು ತ ನಿರ್ಮಲ್ ಜೀಅಹು ನಿರ್ಮಲ್ ಸತಿಗುರ್ ತೇ ಕರಣಿ ಕಮಾಣಿ ||
ಇಂತಹ ಅಂತರಂಗ ಹಾಗೂ ಬಹಿರಂಗದಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ
ಉಪದೇಶದಂತೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮಾਣੀ ॥

ಕೂಡ್ ಕಿ ಸೋಯಿ ಪಹುಚೈ ನಾಹಿ ಮನಸಾ ಸಚಿ ಸಮಾಣಿ ||
ಸುಳ್ಳು ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ

ਜਨಮੁ ರತನು ಜಿನಿ ಖಟಿಆ ਭਲੇ ಸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ಜನಮು ರತನು ಜಿನಿ ಖಟಿಆ ಭಲೇ ಸೆ ವಣ್ಣಾರೆ ||
ರತ್ನದಂತೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವಜನ್ಮದ ಲಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ

ಒಳ್ಳೆಯವರು

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಜಿನ್ ಮನು ನಿರ್ಮಲು ಸದಾ ರಹಹಿ ಗುರ್ ನಾಲೆ ||೨೦||

ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 20 ||

ਜੇ ਕੋ ಸਿਖੁ ಗੁਰು ಸੇತੀ ಸਨਮੁಖੁ ਹੋਵੈ ॥

ಜೇ ಕೋ ಸಿಖು ಗುರು ಸೇತಿ ಸನ್ಮುಖು ಹೋವೈ ||

ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ ಬಂದರೆ

ಹೋವೈ ತ ಸನಮುಖು ಸಿಖು ಕೊಯ್ ಜೀಯಹು ರಹೈ ಗುರ್ ನಾಲೆ ॥

ಹೋವೈ ತ ಸನ್ಮುಖು ಸಿಖು ಕೊಯ್ ಜೀಯಹು ರಹೈ ಗುರ್ ನಾಲೆ

ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ

ਗੁರ ಕೆ ಚರನ ಹಿರದೈ ಧਿਆಯೆ ಅಂತರ್ ಆತಮೆ ಸಮಾಲೆ ॥

ಗುರ್ ಕೆ ಚರನ್ ಹರಿದಯ್ ಧಿಯಾವ ಅಂತರ್ ಆತ್ಮೆ ಸಮಾಲೆ ||

ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಅಂತರಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ

ਆಪು ಛಡಿ ಸದಾ ರಹೈ ಪರನೈ ಗುರ್ ಬಿਨು ಅವರು ನ ಜಾನೈ ಕೋಐ ॥

ಆಪು ಛಡಿ ಸದಾ ರಹೈ ಪರನೈ ಗುರ್ ಬಿನು ಅವರು ನ ಜಾನೈ ಕೋಐ ||

ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗುರುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ಸੁਣਹੁ ಸੰਤਹੁ ಸੋ ಸਿਖು ಸਨਮੁಖು ਹੋਏ ॥੨੧॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಸುಣಹು ಸಂತಹು ಸೋ ಸಿಖು ಸನ್ಮುಖು ಹೋಯೆ || ೨೧||

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಓ ಸಂತರೇ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ; ಆ ಶಿಷ್ಯನೇ ಗುರುವಿನ ಸನ್ಮುಖವಿರುತ್ತಾನೆ. 21 ||

ਜੇ ಕੋ ಗುರ ತೆ ವೆಮುಖು ಹೋವೈ ಬಿਨು ಸತಿಗುರ್ ಮುಕತಿ ನ ಪಾವೈ ॥

ಜೇ ಕೋ ಗುರ್ ತೆ ವೆಮುಖು ಹೋವೈ ಬಿನು ಸತಿಗುರ್ ಮುಕತಿ ನ ಪಾವೈ ||

ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿನಿಂದ ವಿಮುಖನಾದರೆ ಸದ್ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ

ਪಾವೈ ಮುಕತಿ ನ ಹೊರ ಕೊಯಿ ಪುಚತು ಬಿಬೇಕಿಆ ಜಾಯೆ ॥

ಪಾವೈ ಮುಕ್ತಿ ನ ಹೋರ್ ಧೈ ಕೋಯಿ ಪುಚತು ಬಿಬೇಕಿಆ ಜಾಯೆ ||

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಅವನಿಗೆ

ಬೇರೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ

ਅਨੇਕ ਜੁನੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ಅನೇಕ ಜೂನಿ ಭರಮಿ ಆವೈ ವಿಣು ಸತಿಗುರ್ ಮುಕತಿ ನ ಪಾಯೆ ||

ಹಲವು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗಿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ಫಿರಿ ಮುಕುತಿ ಪಾಯೆ ಲಾಗಿ ಚರಣಿ ಸತಿಗುರು ಸಬದು ಸುಣಾಯೆ ||

ಸದ್ಗುರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ವಚನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ಕಹੈ ನಾನਕು ਵੀਚಾರಿ ਦੇਖਹੁ ವಿਣੁ ಸਤਿಗುರ ಮುਕਤਿ ನ ಪಾਏ ॥੨੨॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ವೀಚಾರಿ ದೇಖಹು ವಿಣು ಸತಿಗುರ್ ಮುಕತಿ ನ ಪಾಯೆ || ೨೨ ||

ಸದ್ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಪರಕೀಯ ಆತ್ಮವು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ನೋಡಿ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 22 ||

ਆವਹੁ ಸਿಖ ಸਤਿಗುਰು ಕೆ ಪਿਆರಿಹೊ ಗಾವಹು ಸਚಿ ಬಾಣಿ ॥

ಅವಹು ಸಿಖ ಸತಿಗುರ್ ಕೆ ಪಿಯಾರಿಹೋ ಗಾವಹು ಸಚಿ ಬಾಣಿ ||

ಓ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೇ, ಬನ್ನಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ

ਬಾಣಿ ತ ಗಾವಹು ಗುರು ಕೆರೀ ಬಾಣಿಯಾ ಸಿರಿ ಬಾಣಿ ॥

ಬಾಣಿ ತ ಗಾವಹು ಗುರು ಕೆರೀ ಬಾಣಿಯಾ ಸಿರಿ ಬಾಣಿ ||

ಎಲ್ಲ ಕಂಠಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುರುವಿನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಡಿ

ਜਿਨ ਕਉ ನದರಿ ಕರಮು ಹೋವೈ ಹಿದಯ್ ತಿನಾ ಸಮಾಣಿ ॥

ಜಿನ್ ಕಾವು ನದರಿ ಕರಮು ಹೋವೈ ಹಿದಯ್ ತಿನಾ ಸಮಾಣಿ ||

ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ

ਪೀವಹು ಅಮೃತು ಸದಾ ರಹರು ಹರಿ ರೆಗಿ ಜಪಿಹು ಸಾರಿಗಪಾಣಿ ॥

ಪೀವಹು ಅಮೃತು ಸದಾ ಶಹು ಹರಿ ರಂಗಿ ಜಪಿಹು ಸಾರಿಗಪಾಣಿ ||

ನಾಮದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಿ

ಕಹੈ ನಾನಕು ಸದಾ ಗಾವಹು ಎಹ ಸಚಿ ಬಾಣಿ ॥੨੩॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಸದಾ ಗಾವಹು ಎಹ ಸಚಿ ಬಾಣಿ || 23 ||

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ನಿಜವಾದ ವಾಣಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಿ. 23 ||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂਵੀਨ ਹੋਰਤਾਗੀ ਬੇਰੇ ਯਾਰਾਦਰੂ ਮਾਤਨਾਡੁਵ ਯਾਵੁਦੇ
ਮਾਤੁਗਲੁ ਸੁਲੁ.

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਵਨੁ ਬਿਟੁਰੇ ਊਲੀਦੇਲੁ ਮਾਤੁਗਲੁ ਸੁਲੁ.

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਕਛਾ ਪਦਗਲਨੁ ਜਪਿਸੁਵ ਮਤੁ ਕੇਲੁਵਵਰੂ ਸਹ ਮੂਢਰੂ, ਅੰਦਰੇ
ਸੁਲੁਗਾਰਰੂ ਮਤੁ ਸੁਲੁਗਾਰਰੂ ਕਛਾ ਪਦਗਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਊਛਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰੂ ਤਮੁ ਭਾਵੇਦ੍ਰੇਕਦਿੰਦ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਹਰਿਯ ਨਾਮਵਨੁ
ਜਪਿਸੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਰੇ ਅਦਰੇ ਅਦਰ ਬਗੇ ਏਨੂ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵੁਦਿਲੁ

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਿਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਿਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ਮਾਯੇਯਿੰਦ ਮਨਸੁ ਕਦਵਰੂ ਵਧਵਾਗੀ ਮਾਤਨਾਡੁਤਿਦਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੂ ਸਦ੍ਗੁਰੂਗਲ ਬਾਯਿੰਦ ਹੇਲੀਦ ਮਾਤੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ, ਊਲੀਦੇਲੁਵੁ
ਹਸਿ ਅੰਦਰੇ ਸੁਲੁ. 24 ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੀਨ ਪਦਵੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਰਤ੍ਨਵਾਗਿਦੁ, ਅਦਰਲੀ ਗੁਣਗਲ ਰੂਪਦਲੀ
ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਵਜ੍ਰਗਲਨੁ ਹੋਦਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

ਪਦਗਲ ਬੇਲੀਬਾਝੁਵ ਰਤ੍ਨਦ ਮੇਲੇ ਤਨੁ ਮਨਸੁਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿਸਿਦਵਨੁ
ਅਦਰਲੀ ਲੀਨਵਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ |

ਯਾਰ ਮਨਸੁ ਪਦਦੰਦੀਗੇ ਬੰਦੀਤੀਯੋ ਅਵਰੁ ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਰੇ

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ||

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਿਨ ਰੋਪਦਲੀ ਰਤਨਵਾਗਿਦਾਰੇ ਮਤੁ ਅਵਨੇ ਗੁਰੁਵਿਨ
ਰੋਪਦਲੀ ਵਯਵਾਗਿਦਾਰੇ, ਅਵਨੁ ਓ ਰਤਨਵੰਨੁ ਪਦਗਲ ਰੋਪਦਲੀ
ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜਝਾਉ ॥੨੫॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜਝਾਉ ||੨੫||

ਗੁਰੁ ਂਬ ਪਦਵੁ ਅਮੂਲ੍ਯਵਾਦ ਰਤਨਵਾਗਿਦੂ, ਅਦਰਲੀ ਗੁਣਗਲ ਰੋਪਦਲੀ
ਅਮੂਲ੍ਯ ਵਯਗਲੰਨੁ ਹੋਦਿਸਲਾਗਿਦੇ ਂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੇਲੁਤਾਰੇ. 25 ||

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਅਪੈ ਊਪੈ ਕੈ ਕਰਤਾ ਅਪੈ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ||

ਸ਼ਿਵ ਸਕਤਿ ਚੇਤਨ ਮਤੁ ਮਾਯੇਯੰਨੁ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਤੰਨੁ
ਅਦੇਸ਼ਵੰਨੁ ਨਿਵਹਿਸੁਤੀਦਾਰੇ

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਅਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ||

ਅਵਰੇ ਤੰਨੁ ਲੀਲੇਯੰਨੁ ਅਜਾਪਿਸੁਤਾ ਨੋਡੁਤਾਰੇ ਅਦਰੇ ਓ ਰਹਸ੍ਯਦ
ਕਲ੍ਪਨੇਯੰਨੁ ਕੇਲਵੁ ਗੁਰਮੁਖਰਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕੋਡੁਤਾਰੇ

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ||

ਯਾਰ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ ਪਦਵੁ ਨੇਲੀਤੀਯੋ ਅਵਰੁ ਂਲਾ ਬੰਧਨਗਲੰਨੁ
ਮੂਰਿਦੁ ਮੁਕਤਨਾਗੁਤਾਰੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ||

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਯੰ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦਵਨੇ ਗੁਰਮੁਖਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਅਵਨੁ ਂਬੁ
ਦੇਵਰ ਮੇਲੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਪਿ ਕਰਤਾ ਅਪੈ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ||26||

ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟਿਕਰਤਰੇ ਤੰਨੁ ਅਦੇਸ਼ਗਲ ਤਿਲਵਲੀਕੇਯੰਨੁ ਂਦਗਿਸੁਤਾਰੇ ਂਦੁ ਨਾਨਕੁ
ਹੇਲੁਤਾਰੇ. 26 ||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਸਿਵ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ, ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੋਤੀਗಳು ಮತ್ತು ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਗಳੁ ਪੁੰਨ, ਮਤ੍ਰ ਪਾਪਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁਤ੍ਰਵੇ
ਓਦਰੇ ਅਵੁਗਲੀਗੇ ਸਾਰਵੁ ਤੀਲੀਦਿਲੁ

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ, ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਹਦੇ, ਸਾਰਵਨੁ ਤੀਲੀਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ, ਮਤ੍ਰ ਜਾਨਵਨੁ
ਪਡੇਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ, ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਤ੍ਰਿਵਲੀ ਪ੍ਰਪੰਚਵੁ ਅਜਾਨਦ ਨਿਦ੍ਰੇਲੀ, ਨਿਦ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿਦੇ ਮਤ੍ਰ ਜੀਵਨਦ ਰਾਤ੍ਰਿਯੁ
ਅਜਾਨਦ ਨਿਦ੍ਰੇਲੀ, ਕਲੀਯੁਤ੍ਰਿਦੇ

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕੀਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਾਨ ਜਾਗੇ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ, ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥

ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਲੀਂਦ ਯਾਰ ਮਨਸਿਨਲੀ, ਭਗਵੰਤ ਨੇਲੀਸਿਦ੍ਰਾਰੋ ਓ ਓਤ੍ਰਗਲੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਅਜਾਨਦ ਸੁਸੁਪ੍ਰਿਲੀਂਦ ਓਛ੍ਰਗੋਂਡੁ ਅਮਰਤ੍ਰਦ ਅਮ੍ਰੁਤਵਨੁ
ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਲੇ ਓਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ, ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ, ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਦੇਵਰੀਗੇ ਅਪੀਤਨਾਦਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਓਧ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕ ਜਾਨਵਨੁ
ਪਡੇਲੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਰ ਅਵਨ ਜੀਵਨਵੁ ਰਾਤ੍ਰਿਯਲੀ, ਓਛ੍ਰਦਿੰਦ ਕਲੀਯੁਤ੍ਰਦੇ
ਓਂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੇਲੁਤ੍ਰਾਰੇ. 27 ॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ, ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਤਾਯੀਯੁ ਹੋਲ੍ਰਿਯਲੁ, ਨਮ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਵਵਰਨੁ ਨਾਵੁ ਨਮ੍ਰ
ਮਨਸਿਨੀਂਦ ਓਕੇ ਮਰੇਲੁਬੇਕੁ? ਹੋਲ੍ਰਿਯਲ੍ਰੇ ਨਮ੍ਰਗੇ ਅਨ੍ਰਵਨੁ ਕੋਡੁਵੰਧੁ
ਮਹਾਨ ਦਾਤ ਓਂਬੁਦਨੁ, ਮਰੇਲੁਵੁਦਾਦਰੋ ਹੇਗੇ?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ, ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ, ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

ਪਹੁਨ੍ਰਾਵਾਯੇ ॥

ਗਭ੍ਰਦਲ੍ਰਿਯੇ ਓਹਾਰਦੰਤਹ ਮਹਾਨ ਉਡੁਗੋਰੇਲੁ, ਓਤਨੁ ਨਮ੍ਰਗੇ

ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ?

ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥

ಓಸ್ ನೋ ಕಿಹು ಪೋಹಿ ನ ಸಕಿ ಜಿಸ್ ನೌ ಆಪಣಿ ಲಿವ್ ಲಾವಯೇ ||

ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದುಃಖ ಅಥವಾ ನೋವು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਆਪਣੀ ਲಿವ್ ಆಪೆ ಲಾಏ ಗುರಮುಖಿ ಸದಾ ಸಮಾಲೀਐ ॥

ಆಪಣಿ ಲಿವ್ ಆಪೇ ಲಾಯೆ ಗುರುಮುಖಿ ಸದಾ ಸಮಾಲಿಖಯ್ ||

ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಗುರುಮುಖನಾಗುವ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಕಹੈ ನಾನಕು ಏವಡು ದಾತಾ ಸೋ ಕಿವು ಮನಹು ವಿಸಾರೀಖಯ್ ॥೨೮॥

ಕಹೇ ನಾನಕು ಎವಡು ದಾತಾ ಸೋ ಕಿವು ಮನಹು ವಿಸಾರೀಖಯ್ ||೨೮||

ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹ ಮಹಾನ್ ಕೊಡುವವರನ್ನು ನಾವು ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು? 28 ||

ಜೈಸಿ ಅಗ್ನಿ ಉದರ ಮಹಿ ತೈಸಿ ಬಾಹರಿ ಮಾಯಿಯಾ ॥

ಜೈಸಿ ಅಗ್ನಿ ಉಧರ್ ಮಹಿ ತೈಸಿ ಬಾಹರಿ ಮಾಯಿಯಾ ||

ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಿರುವಂತೆ ಹೊರಗೆ ಮಾಯೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ

ಮಾਇਆ ಅಗ್ನಿ ಸಖ್ ಏಕೆ ಜೆಹಿ ಕರತೆ ಖೆಲು ರಚಾਇਆ ॥

ಮಾಯಿಆ ಅಗ್ನಿ ಸಖ್ ಇಕೋ ಜೇಹಿ ಕರ್ತೆ ಖೇಲು ರಚಾಯಿಯಾ ||

ಮಾಯೆ ಮತ್ತು ಗರ್ಭದ ಬೆಂಕಿ ಎರಡೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಇದು ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಲೀಲೆ

ಜಾ ತಿಸು ಖಾಣಾ ತಾ ಜಿಮಿಆ ಪರವಾರಿ ಖಲಾ ಖಾಣಿಆ ॥

ಜಾ ತಿಸು ಭಾಣಾ ತಾ ಜಮೀಆ ಪಾರಿವಾರಿ ಭಲಾ ಭಾಯಿಯಾ ||

ದೇವರು ಬಯಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಮಗು ಜನಿಸಿತು, ಅದು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು

ಲಿವ್ ಫುಡ್ಕಿ ಲಗಿ ತ್ವಿಸನಾ ಮಾਇਆ ಅಮರು ವರತಾਇਆ ॥

ಲಿವ್ ಚುಡ್ಕಿ ಲಗಿ ತ್ವಿಸ್ನ ಮಾಯಿಆ ಅಮರು ವರ್ತಾಯಿಯಾ ||

ಮಗು ಜನಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಹಂಬಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮಾಯೆಯು ಅದರ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿತು

ಏಹ ಮಾਇਆ ಜಿತು ಹರಿ ವಿಸರೈ ಮೊಹು ಉಪ್ಪೈ ಖಾಣಿ ಫುಜಾ ಲಾಣಿಆ ॥

ಏ ಮಾಯಿಆ ಜಿತು ಹರಿ ವಿಸ್ರೈ ಮೋಹು ಉಪ್ಪೈ ಭಾವು ದೂಜಾ ಲಾಯಿಯಾ ||

ಈ ಭ್ರಮೆ ಎಂದರೆ ಜೀವಿಯು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತು ನಂತರ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಬಾಂಧವ್ಯವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದ್ವಂದ್ವತೆಯ ಭಾವನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥

ಕಹೈ ನಾನಕು ಗುರ್ ಪರ್ಸಾದಿ ಜಿನಾ ಲಿವ್ ಲಾಗಿ ತಿನಿ ವಿಚೆ ಮಾಯೀ ಪಾಯಿಯಾ
॥೨೯॥

ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮಾಯೆಯಲ್ಲೂ
ಆತನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 26 ||

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ಹರಿ ಆಪಿ ಅಮುಲಕು ಹೈ ಮುಲಿ ನ ಪಾಯೀ ಜಾಯಿ ||

ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹೆ ಲੋಕ ವಿಲಲಾਇ ॥

ಮುಲಿ ನ ಪಾಯೀ ಜಾಯಿ ಕಿಸೈ ವಿಟಹು ರಹೈ ಲೋಕ್ ವಿಲ್ಲಾಯಿ ||

ಅವರ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ
ಜನ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಹಂಬಲಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ಐಸಾ ಸತಿಗುರು ಜೆ ಮಿಲೈ ತಿಸ್ ನೋ ಸಿರು ಸವುಪೀಏಯ್ ವಿಚಹು ಆಪು ಜಾಯಿ ||

ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ
ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು, ಇದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸು ಮಿਲಿ ರਹੈ ਹਰਿ ਵಸੈ ਮನಿ ਆਇ ॥

ಜಿಸ್ ದಾ ಜೀಯು ತಿಸು ಮಿಲಿ ರಹೈ ಹರಿ ವಸೈ ಮನಿ ಆಯಿ ||

ಈ ಜೀವವನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆ ಜೀವವು
ಒಂದಾದರೆ, ಆಗ ದೇವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥

ಹರಿ ಆಪಿ ಅಮುಲಕು ಹೈ ಭಾಗ್ ತಿನ ಕೇ ನಾನಕಾ ಜಿನ್ ಹರಿ ಪಲೈ ಪಾಯಿ ||30||

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಸ್ವತಃ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು ಮಾತ್ರ
ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. 30 ||

ਹਰਿ ਰਾਸಿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜಾರಾ ॥

ಹರಿ ರಾಸಿ ಮೇರಿ ಮನ್ ವಣ್ಣಾರಾ ||

ಹರಿ ಹೆಸರು ನನ್ನ ರೇಷನ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ಯಮಿ

ਹਰਿ ਰਾਸಿ ਮੇਰੀ ਮನು ਵਣਜಾರಾ ಸਤਿਗੁರ ತੇ ರಾಸಿ ಜಾಣੀ ॥

ಹರಿ ರಾಸಿ ಮೇರಿ ಮನು ವಣ್ಣಾರಾ ಸತಿಗುರಿ ತೆ ರಾಸಿ ಜಾಣಿ ||

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ಯಮಿ ಮತ್ತು ಹರಿ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಜೀವನ ಪಡಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು

ਸਦ੍ਗੁਰੂಗಳಿಂದ ਪಡೆದಿದ್ದೇನೆ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਹੁਕਮਦੀਨਦਿ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁਵਨ੍ਹੁ ਜਪਿਸੁਤੀਰਿ ਮੁਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ
ਨਾਮੁਦ ਪ੍ਰਯੋਜਨਗਣਨ੍ਹੁ ਪਛੇਤੀਰਿ

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥
ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥
ਮਨਸ਼ੀਨਲੀ, ਦੋਵਰੁ ਨੇਲੀਸੀਦਾਗ, ਭਤਰ ਂਲ, ਆਸਕੀਗਲੁ ਮਰੇਤੁਹੋਗੁਤਵੇ
ੂਦੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤੁਰੇ. 32 ॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ੂ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰੀਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਾਹਿ ਜੀਤੀ ਰਖੀ ਤਾ ਤੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਆਇਆ॥
ੂ ਨਨੁ ਦੋਹ, ਦੋਵਰੁ ਨੀਨੁਲੀ, ਬੇਲਕਨੁ ਸਾਪੀਸੀਦਾਗ, ਨੀਨੁ ਆ ਜਗਤੀਗੇ ਬੰਦੇ

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਹਰਿ ਜੀਤੀ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਆਇਆ ॥
ਦੋਵਰੁ ਬੇਲਕਨੁ ਸਾਪੀਸੀਦਾਗ ਮਾਤ੍ਰ ਨੀਵੁ ਜਗਤੀਗੇ ਬੰਦੀਦੀਰੀ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜੀਨੀ ਜੀਯੁ ਊਪਾਯ ਜਗਤੁ ਦੀਖਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਤੀਯੋੂਦੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਸ੍ਰਸ਼ੀਸੀ ਆ ਜਗਤਨੁ ਸ੍ਰਸ਼ੀਸੀਦ ਂਲ੍ਰੀਗੁ ਂਵਰੇ
ਤੰਦੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਗੁਰੁਵੀਨ ਕ੍ਰਪੇਯੀੂਦ ਂਧਵਾਦਾਗ ਆ ਜਗਤੁ ੂਦੁ ਵਿਸ੍ਵਯਵਾਗੀ ਕਾਣੀਸੀਤੁ
ੂਦੁ ਆਲ੍ਯਵਾਯੀਤੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚੀਆ ਜੀਤੀ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੁ ਜਗ ਮਾਹਿ
ਆਇਆ ॥ ੩੩॥

ਦੋਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾੂਡਦ ਮੂਲਵਨੁ ਸ੍ਰਸ਼ੀਸੀਦਾਗ, ਂਵਰੁ ਤਮੁ ਬੇਲਕਨੁ
ਨੀਮੁਲੀ, ਸਾਪੀਸੀਦਰੁ ਮਤ੍ਰ ਆਗ ਮਾਤ੍ਰ ਨੀਵੁ ਆ ਜਗਤੀਗੇ ਬੰਦੀਦੀਰੀ ੂਦੁ
ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤੁਰੇ. 33 ॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥

ਮਨੀ ਚਾਵੁ ਭਯੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣੀਆ ॥
ਭਗਵੰਤਨ ਆਗਮਨਦ ਸੁਭ ਵਾਤ੍ਰੇ ਕੇਲੀ ਮਨਦਲੀ, ਊਤ੍ਸੁਕਤੇ ਮੂਡੀਦੇ

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੁ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣੀਆ ॥
ੂ ਨਨੁ ਸ੍ਰੀਹੀਤ, ਦੋਵਰਨੁ ਸੁਤੀਸੀ, ਹ੍ਰਦਯਦ ਆ ਮਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਦੋਵਾਲਯਵਾਗੀਦੇ

ಹರಿ ಗಾವು ಮಂಗಲು ಗೌ ಸಖೀಁಯ ಸೋಗು ದೂಖು ನ ವಿಯಾಪಯೇ ||
ಓ ಸ್ನೇಹಿತ, ಪ್ರತಿದಿನ ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ
ನೋವು, ನೋವು ಅಥವಾ ಚಿಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ

ಗುರ್ ಚರನ್ ಲಾಗೆ ದಿನ್ ಸಭಾಗೆ ಆಪಣಾ ಪಿರು ಜಾಪಯೇ |
ಮನಸ್ಸು ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದ ಭಗವಂತರನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುವ ಆ ದಿನವೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ

ಅನಹದ್ ಬಾಣಿ ಗುರ್ ಸಬದಿ ಜಾಣಿ ಹರಿ ನಾಮು ಹರಿ ರಸ್ ಭೋಗೋ ||
ಹರಿ ನಾಮ ಪರಣ ಮತ್ತು ಹರಿ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಇರಿ ಎಂದು ಗುರುಗಳ
ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅನಂತ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಲಭಿಸಿದೆ

ಕಹೈ ನಾನಕು ಪ್ರಭು ಆಪಿ ಮಿಲಿಯಾ ಕರಣ್ ಕಾರಣ್ ಜೋಗೋ ||೩೪||
ನಾನಕ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ-ಮಾಡುವ ದೇವರು ತಾನೇ
ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. 34 ||

ಎ ಸರೀರ ಮೇರಿಆ ಇಸು ಜಗ್ ಮಹಿ ಆಯಿ ಕೈ ಕಿಯಾ ತುಧು ಕರಮ್ ಕಮಾಯಿಯಾ||
ಓ ನನ್ನ ದೇಹವೇ, ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೀನು ಯಾವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೀಯಾ?

ಕಿ ಕರಮ್ ಕಮಾಯಿಆ ತುಧು ಸರೀರ ಜಾ ತು ಜಗ್ ಮಹಿ ಆಯಿಯಾ ||
ಓ ದೇಹವೇ, ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೇನು?

ಜಿನಿ ತರಿ ತೇರಾ ರಚನು ರಚಿಯಾ ಸೋ ಹರಿ ಮನಿ ನ ವಸಾಯಿಯಾ ||
ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಪಿಡ ದೇವರು ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ

ಗುರ ಪರ್ಸಾದಿ ಹರಿ ಮಂನಿ ವಸಿಯಾ ಪುರಬಿ ಲಿಖಿಯಾ ಪೈಯಿಯಾ ||
ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಈ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು
ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਚੜ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੇਲੇ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿਦਵਰ ਦੇਹਵੁ ਯੁਲਸਿਯਾਗਿਦੇ
ਏਹੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਏਤਾਰੇ. 35 ॥

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ
ਕੋਈ ॥

ਏ ਨਨ੍ਹ ਕੰਨ੍ਹੁਗਲੇ, ਦੇਵਰੁ ਨਿਨ੍ਹਲੀ, ਬੇਲਕਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਾਪਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ, ਆਦ੍ਵਰਿੰਦ
ਅਵਨਨ੍ਹੁ ਬਿਟ੍ਵੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਨੋਡਬੇਡ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਬਿਟ੍ਵੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰਨ੍ਹੁ ਨੋਡਬੇਡ ਏਕੰਦਰੇ ਅਵਰ
ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦਲੇ ਨਿਨ੍ਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਸਿਕ੍ਰਿਤੁ

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ
ਆਇਆ ॥

ਨੀਵੁ ਨੋਡਉਤ੍ਰਿਰੁਵ ਏ ਜਗਤ੍ਤੁ ਭਗਵੰਤਨ ਰੋਪਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਵਰ ਰੋਪ
ਮਾਤ੍ਰ ਗੋਚਰਿਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾ ਕੋਈ॥
ਗੁਰੁਵਿਨ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਏ ਰਹਸ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਨਾਨੁ ਏਲੀ ਨੋਡਿਦਰੋ ਫੁਲ੍ਧਰੇ
ਦੇਵਰਨ੍ਹੁ ਕਾਨ੍ਹੁਤ੍ਰੇਨੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰਨ੍ਹੁ ਬਿਟ੍ਵੁ ਬੇਰੇ ਯਾਰੋ ਭਲ੍ਲ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧੁ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥

ਚੜ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧੁ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ
॥੩੬॥

ਏ ਕੰਨ੍ਹੁਗਲੇ ਆਰੰਭਦਲੀ, ਕੁਰੁਡਾਗਿਦ੍ਵਾਉ ਆਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨ੍ਹੁ ਭੇਟਿਯਾਦ
ਨੰਤਰ ਅਵੁ ਦੇਵਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਯਨ੍ਹੁ ਪਡੇਦਿਵੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਏਤਾਰੇ. 36 ॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੇ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੇ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥

ਏ ਨਨ੍ਹ ਕੰਨ੍ਹੁਗਲੇ, ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਕੇਲੇਲੁ ਦੇਵਰੁ ਨਿਮ੍ਰਨ੍ਹੁ ਜਗਤ੍ਤਿਗੇ ਕਲ੍ਹਹਿਸਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨೋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਕੇਲਿ, ਦੋਵਰੁ ਅਦਨੁ ਦੋਹਰੈ ਜੋਡਿਸਿ ਜਗਤਿ ਕੇਲਿਹਿਸਿਦਾਰੈ,
ਓਦ੍ਹਰਿੰਦ ਸਤ੍ਯੁ ਧ੍ਵਨਿਯੰਨੁ ਓਲਿਸਿ

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਭਗਵੰਸ਼ੁ ਕੇਲਿਦਾਗ ਮਨਸੁ, ਮਤੁ ਦੋਹਰੈ ਸੰਤੋਖਵਾਗੁਤੁਦੇ ਮਤੁ ਸਾਰਵੁ
ਹਰਿ-ਰਸਦਲੀ, ਵਿਲੀਨਗੋਲ੍ਫੁਤੁਦੇ

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ਸਚੁ ਅਲਖੁ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥

ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯ, ਅਲਕ੍ਸ਼ੁ ਮਤੁ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਚਲਨੰਯੁ
ਵਿਵਰਿਸਲਾਗਦਦੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ
ਪਠਾਏ . ੩੭॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲ੍ਹੁਤਾਰੈ ਨਾਮਾਮ੍ਰਿਤਵੰਸ਼ੁ ਕੇਲਿ ਮਤੁ ਭੁਦ੍ਰਾਗਿਰਿ, ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ
ਕੇਲਿ ਦੋਵਰੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਜਗਤਿ ਕੇਲਿਹਿਸਿਦਾਰੈ. 37॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਦੋਹਰੰਬ ਗੁਣੰਯੁ, ਓਤ੍ਵੰਸ਼ੁ ਭੁੱਖੰਡੁ ਦੋਵਰੁ ਜੀਵਨ ਸਾਧਨਵੰਸ਼ੁ
ਨੁਡਿਸਿਦਾਰੈ

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ
ਰਖਾਇਆ ॥

ਅਵਰੁ ਜੀਵਨਦ ਸਾਧਨਵੰਸ਼ੁ ਨੁਡਿਸਿਦਾਰੁ, ਅੰਦਰੈ ਜੀਵਨਦ ਭੁੱਖੰਡੁ
ਸੰਵਹਨ ਮਾਡਿਦਾਰੁ, ਦੋਹਰ, ਕੰਠੁ, ਕੀਵੀ, ਬਾਯੀ, ਮੂਗੁ ਮੁੰਤਾਦ ਗੁਣੰਯੁ
ਭੰਬਤੁ ਬਾਗਿਲੁਗਲੰਸ਼ੁ ਭੰਗੰਗਪਡਿਸਿਦਾਰੁ ਮਤੁ ਹਤ੍ਤੰਯੁ ਬਾਗਿਲੰਸ਼ੁ
ਰਹੰਸ਼ੁਵਾਗਿਟ੍ਥੁਰੁ

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰਵਿਨ ਮੇਲੈ ਨੰਬਿਕੈ ਭੁੱਖੁ ਹਤ੍ਤੰਯੁ ਬਾਗਿਲੁ ਭੰਗੰਗਪਡਿਸਿਦਾਰੈ

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਅਲੀ, ਹਤਨੇ ਦਾਸਰਦਲੀ, ਅਨੇਕ ਰੂਪਗਲੁ ਮੁਤੁ ਫੁਲੁ ਨਿਧਿਗਲੁ
ਹੋਂਦਿਰੁਵ ਹੋਂਦਿਰੁ ਨੇਲੀਸਿਦ, ਅਦਰ ਰਹਸਯਵਨੁ ਕੰਡੁਹਿਡਿਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥
ਪ੍ਰੀਤਿਯੁ ਭਗਵੰਤੁ ਆਤਮਵਨੁ ਦੇਹਦ ਗੁਣੇਯਲੀ, ਭਰਿਸਿਦਾਰੈ ਮੁਤੁ ਅਦਕੈ
ਜੀਵ ਨੀਡਿਦਾਰੈ ਏਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੈ. 38 ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥
ਨਿਜਵਾਦ ਮਨੇਯਲੀ, ਮੁਤੁ ਫੁਲੁਯੁ ਕੁਲੀਤੁ ਦੇਵਰੁ ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਕੀਰਤਨੇਯਨੁ
ਹਾਡਿ

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹੇ ॥

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹੇ ॥
ਫੁਲੁਯੁ ਸਤ੍ਰੰਗਦ ਨਿਜਵਾਦ ਮਨੇਯਲੀ, ਕੁਲੀਤੁ ਸਤ੍ਰਵਨੁ ਯਾਵਾਗਲੁ
ਧ੍ਰਾਨੀਸੁਵਲੀ, ਨਿਜਵਾਦ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡਿਰਿ

ਸਚੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ਸਚੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨਿਮ੍ਰਨੁ ਮੋਚੀਸੁਵਵਰੁ ਮੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖ (ਜਾਨ)
ਪਡੇਯੁਵਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅੰਤਿਮ ਸਤ੍ਰਵਨੁ ਧ੍ਰਾਨੀਸੁਤਾਰੈ

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਓ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਰਵੁ ਏਲੁਰਿਗੁ ਯੋਜਮਾਨ, ਸਤ੍ਰਵਨੁ ਅਵਰੁ ਯਾਰੀ
ਨੀਡੁਤਾਰੋ, ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਾਧਿਸੁਤਾਰੈ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥
ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਵੰਤ, ਸਤ੍ਰਵਾਦ ਮਨੇਯਲੀ, ਕੁਲੀਤੁ, ਫੁਲੁਯੁ ਸਹਵਾਸਦਲੀ,
ਪਰਮ ਸਤ੍ਰਦ ਸੁਤੀਯਨੁ ਹਾਡੁਤਾ ਭਰਿ. 36 ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ਓ ਭਾਗਵੰਤਰੇ, ਆਨੰਦ ਵਾਨੀਯਨੁ ਭ੍ਰਾਮਭਕੀਯੰਦ ਆਲੀਸੀ, ਕੋਲੁਵੁਦਰਿੰਦ

ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಈಡೇರುತ್ತವೆ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥

ಪਾਰਬ੍ਰਹ್ಮ ಪ್ರಭੂ ಪಾಯಿಲ ಉತ್ತೇ ಸಗಲ್ ವಿಸುರೇ ॥

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದವನ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳು ಮತ್ತು ನೋವುಗಳು
ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ

ਦੁਖ ರੋಗ ಸੰਤಾಪ ਉਤರੇ ಸುਣಿ ಸਚಿ ਬಾಣಿ ॥

ದೂಖ ರೋಗ ಸಂತಾಪ ಉತ್ತೇ ಸುಣಿ ಸಚಿ ಬಾಣಿ ॥

ನಿಜವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದವನ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳು, ರೋಗಗಳು ಮತ್ತು
ದುಃಖಗಳು ದೂರವಾದವು

ਸੰਤ ಸಾಜನ್ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ಸಂತ ಸಾಜನ್ ಭಯೇ ಸರ್ಮೆ ಪೂರೇ ಗುರ್ ತೆ ಜಾಣಿ ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುವಿನಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕಲಿತ ಉದಾತ್ತ ಸಂತರೆಲ್ಲರೂ
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು

ਸੁਣਤੇ ਪੁನੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ಸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ಸುಣ್ಣೆ ಪುನೀತ್ ಕಹ್ತೆ ಪವಿತ್ರ ಸತಿಗುರು ರಹಿಯಾ ಭರ್ಪೂರೇ ॥

ಈ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜಪಿಸುವವರೂ
ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಗುರು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ಗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ಬಿನವಂತಿ ನಾನಕು ಗುರ್ ಚರಣ್ ಲಾಗೇ ವಾಜೇ ಅನ್ಹದ ತೂರೇ ॥40॥

ಗುರುಗಳ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಶಬ್ದಗಳ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು
ಮೊಳಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಾನಕ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. 40 || 1 ||

ਅਰਦਾਸ

ਅਰਦਾਸ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ੴ ਓਂਕਾਰ. ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹੇਛ.

ਦੇਵਰੁ ਭਭਰੇ. ਏਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦੁਭੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਯ.

ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਅਧਵਾ ਕੁਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸ਼ੀ.

ਹਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਖਡਗਦ ਕਵਿਤੇ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਗੋਤੀ ਸਿਮਰ ਕਯੀ, ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਲਯੀ ਦਿਆਵ.

ਮੋਦਲੁ ਖਡਗਵਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ; ਨੰਤਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ (ਅਵਰ ਆਧਾਤੀਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਝਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੇ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ਫੀਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਮਰੁ ਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੇ ਹੋਯੇ ਸਹਾਯ .

ਨੰਤਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਦਾਸੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ, ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ; ਅਵਰੁ ਨਮਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧਾਤੀਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਅਰਜਨੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਯ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ. (ਅਵਰ ਆਧਾਤੀਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਧਿਆ-ਓਯੋ ਜਿਸੁ ਦਿਧਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਯੋ

ਗੁਰਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰੁ ਕੁਞ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਾਨੀਸੀ, ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ (ਅਵਰ ਆਧਾਤੀਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਝਿਸਿ).

ಕೊಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ತೇಗ್ ಬಹಾದੁರ್ ಸಿಮਰੀਐਘਰ ਘਰ ਨೌ ਨਿਧ ਆਵੈ ਧਾਯ

ಗುರು ਤೇಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು (ಧೈರ್ಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶೌಚ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬುದ್ಧಿ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸತ್ಯ, ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਸಭ ਧਾਯ ಹೋਓ ਸਹਾਯ

ಓ ದೇವರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਦਸ਼ਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸಭ ਧਾਯ ਹੋਓ ਸਹਾਯ .

ಗೌਰਵਾನ್ವਿਤ ಹತ್ತನೇ ਗੁਰੂ ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ). ಓ ದೇವರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਦਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜೋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ದੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ಗೌਰਵਾನ್ವਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬನಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ਰਾਜਰ ದೈਵਿਕ ಬೆಳಕನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ਧਿਆਨಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆਲೋਚನೆಗಳನ್ನು ਗੁਰੂ ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬನ ਦೈਵਿਕ ಬೋಧನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ਤಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಆਨಂದವನ್ನು ਪಡೆಯಿರಿ; ਵਾಹੇ ਗੁਰੂ! ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ(ಅದ್ಭುತ ದೇವರು)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰੀਆ, ਚੌਹਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀਆ, ਚਾਲੀਆ ਮੁਕਤੀਆ, ਹਠੀਆ ਜਪੀਆ, ਤਪੀਆ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੀਆ, ਸਚਿਆਰੀਆ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪ੍ਰਿਯ ਪಂಚਰ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವਰ) ਨਾਲ੍ਹਾਰ ਪੁਤ੍ਰਰ; ਨਲਵਤ੍ਤੁ ಹੁਤਾਤ੍ਤੁਰ; ਅਦਮ੍ਯ ਦ੍ਯੁਧਨਿਸ਼੍ਚਯਦ ਧೈਰ੍ਯਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ੍ਧਰ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਯਦਲ੍ਲਿ ਮੁਲ੍ਯੁਗਿਦ੍ਯੁ ਭਕ੍ਤਰ; ਨਾਮਦਲ੍ਲਿ ਮੁਗ੍ਧਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਯੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿਕੋਂਡੁ ਤਮ੍ਯੁ ਆਕਾਰਵਨ੍ਯੁ ಒಡਨಾಟದਲ੍ਲಿ ಹಂಚਿਕੋਂਡਵਰ; ಉಚಿತ

ਅਡੁਗੰਮਨੇਗਲੰਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਸਰੰਕ੍ਰਿਸਲੁ) ਤੰਮੁ
ਖਡ੍ਗਲੰਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ; ਭਤਰਰ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲੰਨੁ ਕਡੰਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ
ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਲਰੋ ਸੁਦ੍ਧੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਲਵਰ ਕਾਯੰਗਲੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ,
ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ
ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

ਜਿਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਯਾ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕੁਟ੍ਧ੍ਯੁ,
ਖੋਪ੍ਰਿਯਾ ਲੁਹਾਯੀਯਾ, ਚਾਰੁਕ੍ਰਿਯਾ ਤੇ ਚੁਰ੍ਯੁ, ਆਰਿਯਾ ਨਾਲ ਚਿਰਾਯੇ,
ਗੁਰਦੁਆਰਯੀਯਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਲਯੀ ਕੁਰਬਾਨੀਯਾ ਕੀਤਿਯੁ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ
ਹਾਰਿਯੇ, ਸਿਖੀ ਕੇਸਾ ਸੁਵਾਸਾ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨਾ ਦੇ ਕਮਾਯੀ ਦਾ ਧਿਯਾਨ
ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੀਯੋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਤੰਮੁ ਤਲੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੋ ਤੰਮੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰਿਯੰਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨੰਯੁ ਸੇਵੇਯੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲਿ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ ਤੰਮੁੰਨੁ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸ਼ਿਰਵੰਨੁ ਤੰਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ; ਕਟ੍ਧ੍ਯੁਕਾਕਿਸਿਕੋਂਡੁ
ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁਂਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ; ਗਰਗਸਗਲਿੰਦ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਲ੍ਪੁਟ੍ਧ੍ਯੁਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪੁਟ੍ਧ੍ਯੁਵਰੁ; ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ
ਘਨਤੇਯੰਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁ ਤੰਮੁੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖ
ਨੰਬਿਕੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਤੰਮੁ ਕੋਨੇਯੁ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤੰਮੁ ਊਦ੍ਧਨੇਯੁ ਕੂਦਲੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਤਖ਼ਤੁ ਸਰਬਤੁ ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾਨ ਦਾ ਧਿਯਾਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੀਯੋ ਜੀ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ .

ਨਿੰਮੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲੰਨੁ ਸਿਖ ਧਰਮਦ ਂਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ
ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ ਕਡੰਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਂਦੁ
ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ,
ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਿਥ੍ਯੇ ਸਰਬਤੁ ਖਾਲ੍ਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸੁ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬਤੁ ਖਾਲ੍ਸਾ ਜੀ ਕੋ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਚਿਤ ਆਵੇ ਚਿਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸੁਰਬ
ਸੁਖ ਹੋਵੇ .

ਮੋਦਲੁ ਭਡੀ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲ੍ਸਾ ਨਿੰਮੁ ਹੇਸਰੰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਂਦੁ ਆ
ਪ੍ਰਾਧਨੇਯੰਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ; ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੌਕਯੰਗਲੁ

ਅੰਤਕ ਧ੍ਰਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਜਹਾ ਜਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾ ਤਹਾ ਰੁਚੀਆ ਰਿਆ-ਭਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਗੌਰਵਾਨੀਤ ਖਾਲਸਾ, ਏਲੀਦੁਰਾ, ਤਨੁ ਰਕੁਣ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ; ਊਚੀਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਵਿਭਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਰੁ ਭਕੁਰ ਗੌਰਵਵਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੀ; ਸਿਖੁ ਜਨਰੀਗੇ ਵਿਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੌਰਵਾਨੀਤ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਨਮ੍ਰੁ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਏਨੀਗੁਲੁ ਗੌਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਾ ਨੂ ਸਿਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਰੀਗੇ ਸਿਖੁ ਧਰਮਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦਨੇਯੁ ਕੂਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੁ ਕਾਨੂਨਗਲਨੁ ਪਾਲੀਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੋਵੀਕ ਜਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੁਢ ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤੀਦੋਡੁ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨੁ ਦਯਪਾਲੀਸੀ. ਓ ਦੇਵਰੇ! ਗਾਯਕਵੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ ਮਤੁ ਧ੍ਵਜਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗੀ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਜਯਗਲੀਸਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਖਾ ਦਾ ਮਨੁ ਨੀਵਾ, ਮਤੁ ਊਚੀ, ਮਤੁ ਪੱਟ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਏਲਾ ਸਿਖਰ ਮਨਸੁਗਲੁ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀਰਲੀ ਮਤੁ ਏਵਰ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤੀਕੇਯੁ ਊਨੁਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੇਵਰੇ! ਜਾਨਦ ਰਕੁਣਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣੀਯਾ ਦੇ ਮਾਨ, ਨਿਤਾਨੀਯਾ ਦੇ ਤਾਨ, ਨਿਯੋਟੀਯਾ ਦੀ ਓਟ, ਸਚੇਯੁ ਪਿਤਾ ਵਾਹੇਗੁਰੁ (ਏਪੁ ਦੀ ਹੁਜੂਰ...ਦੀ ਅਦਾਸੁ ਹੇ ਜੀ)

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤੰਦੇਯੇ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੁਵੇ! ਨੀਵੁ ਦੀਨਰ ਗੌਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਲਕੀ, ਨਿਰਾਤ੍ਰੀਤਰੀਗੇ ਏਲੁਯ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਮੁਖਦਲੀ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀ ਪ੍ਰਾਧੀਸੁਤ੍ਰੇਵੇ.....

(ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ಅಖರ್ ವಾದಾ ಘಾಟಾ ಭುಲ್ ಚುಕ್ ಮಾಘ್ ಕರ್ನೀ, ಸರ್ಬತ್ ದೇ ಕಾರಜ್ ರಾಸ್ ಕರ್ನೇಯ್

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರೈಸಿ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜಿਨ੍ಹਾਂ ಮಿਲਿਆਂ ತੇਰಾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ಸೇಯೀ ಪಿಯಾರೆ ಮೆಲ್,ಜಿನಾ ಮಿಲಿಯಾ ತೇರಾ ನಾಮ್ ಚಿತ್ ಆವಯ್, ನಾನಕ್ ನಾಮ್ ಚರ್ਦಿ ಕಲ್, ತೆರೆ ಭಾನೇಯ್ ಸರ್ಬತ್ ದಾ ಭಲಾ

ನಾವು ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ನೆನಪಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಓ ದೇವರೇ, ನಿಜವಾದ ಗುರುನಾನಕ್ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ.

ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕಾ ಖಾಲ್ಸಾ, ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕೀ ಫತೇಹ್

ಖಾಲ್ಸಾ ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು; ಎಲ್ಲಾ ಗೆಲುವು ದೇವರ ಗೆಲುವು.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಭಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

- 1. ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ:** ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.
- 2. ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
- 3. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ:** ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.
- 4. ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ:** ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.
- 5. ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು:** ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಪೃಹದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

6. **ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ:** ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.
7. **ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ:** ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
8. **ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು:** ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
9. **ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ:** ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ "ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ" ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್

ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಮ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

"ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು

ಮಾತಾ ಗುಜ್ಜಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ, ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ." SGGs, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ;

ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGGS ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGGS ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: "ನಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲ ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟೂ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುವೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGGS ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGGS ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGGS ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಔದಾರ್ಯ" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ). ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೊಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.